

paany til Æeneste ved 6te Dragonregiment. Blandt et af de mange Træk, som denne Krig har at opvise, er der ogsaa berettet om hans dygtige Optraeden under en Fægtning ved Hjortsvang, som jeg dog ikke nærmere skal opholde mig ved her. Efterat Krigen var sluttet i 1864, fik han paany et Slags Tilbud om at indtræde i Linien. Denne Gang ønskede han at tage imod Tilbudet, men uheldigvis for ham blev det kun ved Tilbudet paa Grund af Hærrevisionen, saa at han ikke kom ind i Linien. Derved blev hans Stilling i mange Maader meget mislig. Tilbage til sin Eiendom kunde han ikke tage paa Grund af den fremtrædende Rolle, han havde spillet som dansk Mand og særlig som dansk Officer, og fordi han paa mangfoldige Maader havde været en stærkt uadprøvet Personlighed derovre. Han maatte saaledes sælge sin Eiendom til Spotpris, og senere har han maattet betale c. 20,000 Kr., som han havde udstedt Hypothekobligationer for i sin tidligere Eiendom. Ved Venners Hjælp fik han imidlertid en mindre Kapital, og han kjøbte for denne Tangaarden ved Odense; men de sidste Mars vanskelige Pengeforhold have bevirket, at han har maattet opgive sit Bo til Konturs. Baade fra Sogneraadet, Amtmanden og Flere foreligger der ganske fortrinlige Vidnesbyrd om hans Forhold ogsaa som Landmand. Hans Gaard er bleven breven med en høj Grad af Dygtighed, Omhu og Omfagt, som er meget paaskjønneelsesværdig, samt idig med at han har iagttaget et strengt økonomisk Liv i alle Maader. Dette er udtrykkelig blevet bemærket, og jeg finder ogsaa Anledning til at fremhæve det paa Grund af den Skjæbne, han har havt. I Militærtjenesten har han faaet et Sabelhug over det venstre Knae, som gjør, at han ikke taaler store Anstrengelser, og han lider desuden af Smerter i Høften, saa at han ikke godt kan taale at ligge paa den Side om Natten. Han har søgt Invalidebestyrelsen om at faae Invalideforsørgelse; men det har viist sig, at det ikke kunde lade sig gjøre at bevilge den, thi man fandt, at hans Erhvervsøve ikke var i den Grad svækket, at han kunde komme ind under Kategorien Invalid. Af Hensyn til, at han har staaet som Reservoofficer i en Række af Mar, uden at have oppebaaret nogen som helst Understøttelse, og til den beredvillige Maade, hvorpaa han frivillig har stillet sig til Fædrelandets Æeneste, har Udvalget fundet, at Billighed talte for, at denne Sag blev henvist til Krigsministeren, for at Ministeren kunde tage under nøiere Overveelse, paa hvilken Maade man kan komme denne Mand til Hjælp. Udvalget kan ikke skjønne Andet, end at de for det foreliggende Grunde tale for, at man kommer denne Mand til Hjælp, der saa smukt har traadt op for Fædrelandet og viist sig til Nytte for Staten, nu, da hans Forhold ere meget trange.— Den næste Indstilling findes under Nr. 8 og er gjort af et Mindretal. Jeg skal ikke op-

holde mig videre ved den, før det ærede Mindretal har udtalt sig derom.— Derefter kommer jeg til Indstillingen under Nr. 9, der angaar et Andragende fra Fru Amalie Tranberg i Fredericia, Enke efter Telegrafist Tranberg. Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Krigsministeren. Andragenden har en aarlig Understøttelse fra Indrigsministeriet af 80 Kr. samt en aarlig Opdragelseshjælp af 50 Kr. til hendes 10aarige Søn, indtil han har fyldt sit 14de Mar; desuden har hun en Selupensionering af 84 Kr., saa at hendes samlede Indtægt udgjør 214 Kr. Ifølge Legeattest er hun meget svagelig, saa at hun ikke taaler noget Arbejde, som er en smule anstrængende. Hendes afdøde Mand meldte sig i 1848 frivillig og deltog i Slagene ved Bau, Slesvig, Dybbøl, Nybøl, Fredericia og Isted. I 1864 blev han først indkaldt til almindelig Militærtjeneste, men paa Grund af den Dygtighed, han var i Besiddelse af, blev der givet Ordre til, at han skulde afgives til Hjælp ved Telegrafvesenet. De have maaste alle set, mine Herrer, det smukke Vidnesbyrd, som General Cat Hegermann-Rindencrone har givet angaaende denne Mand's Ophold i Veile, der viser baade hans Mod og ogsaa hans Konduite; men det er kun det sydligst refererede Exempel, der foreligger adskillige andre. Han foretog saaledes fra Fredericia en Udrykning for at affære Telegraflinierne under meget vanskelige Forhold, da man var kommen under Veir med, at Lydifferne benyttede vore Telegraflinier og aflæste de danske Depecher. Den Maade, hvorpaa han har udfyldt baade sin militære Æeneste og sin Æeneste som Telegrafist, viser, at han ikke har skaanet sin Person, men søgt at tjene Staten paa bedste Maade, og efter de foreliggende Vidnesbyrd synes det, at hans Svagheit har været fremkaldt ved virkelig Overanstrengelse i Statens Æeneste. Dette i Forbindelse med den Maade, hvorpaa han har tjent Staten, har gjort, at Udvalget meget ønsker, at hans efterladte Enke maatte blive stillet lidt mere gunstig, end hun er nu med en saa lille Sum som 214 Kr. om Aaret, og vi foreslaa derfor, at Andragendet henvises til Krigsministeriet, for at hun gennem det kan faae en mindre Understøttelse.— Derefter kommer jeg til Indstillingen under Nr. 10, der angaar et Andragende fra pensioneret Stabssergent J. W. Sommer af Kjøbenhavn. Indstillingen gaar ud paa, at Andragendet henvises til Krigsministeren og findes i Betænkningen under Nr. 38. Pensioneret Stabssergent J. W. Sommer er født den 17de December 1833, har deltaget i Krigene i 1848—49, altsaa som meget ung, er bleven udnævnt til Dannebrogsmænd, har faaet Hæderstegn baade for 8 og 16 Mars tro Æeneste og blev ved Kassationsforamlingen den 6te Mai 1878 erklæret for stedsø udygtig til al Krigstjeneste. Han har faaet sin Pension efter Pensions-